

Pionieris

OTRDIEN, 1979. GADA 27. MARTĀ

25

(2787)

Iznāk ikonš 1946. gada
9. maijaLATVIJAS ĻKJS CK UN VISSAVIENIBAS V. I. LENINA PIONIERU ORGANIZĀCIJAS
REPUBLIKAS PADOMES LAIKRĀKSTS

Numurs maksā 1 kope.

GRĀMATA—LOGS UZ PASAULI

Bērnu grāmatas pavasaris

Marts ik gadus pie bērniem atnāk ne vien ar sudrabotājiem pūpoliem, bet arī ar prečigiem grāmatas svētkiem. Pērn tāds Vissavienības mēroga sarkojums, kas risinājās Moldāvijā, savu stafeti nodeva mums. Un, lūk, pavasara brīvdienu laikā mēs jau saņemam mīlus clemīpus. No daudzām republikām pie mums ierodas izcili bērnu grāmatu autori un arī liela mazo lastāju delegācija. Kopā ar mūsu skolēniem viņi piedāvās bērnu grāmatu veltīto pasākumus, ekskursijas, tiksies ar rakstniekiem, apmeklēs muzeus un Salaspils memoriālu.

Tie ir ne tikai literatūras, bet arī tautu draudzības svētki. Pie mums viesojas rakstnieki un dzējnieki no Maskavas, no kaimiņu zemēm — Lietuvas un Igaunijas, kā arī no Ukrainas, Gruzijas, Moldāvijas...

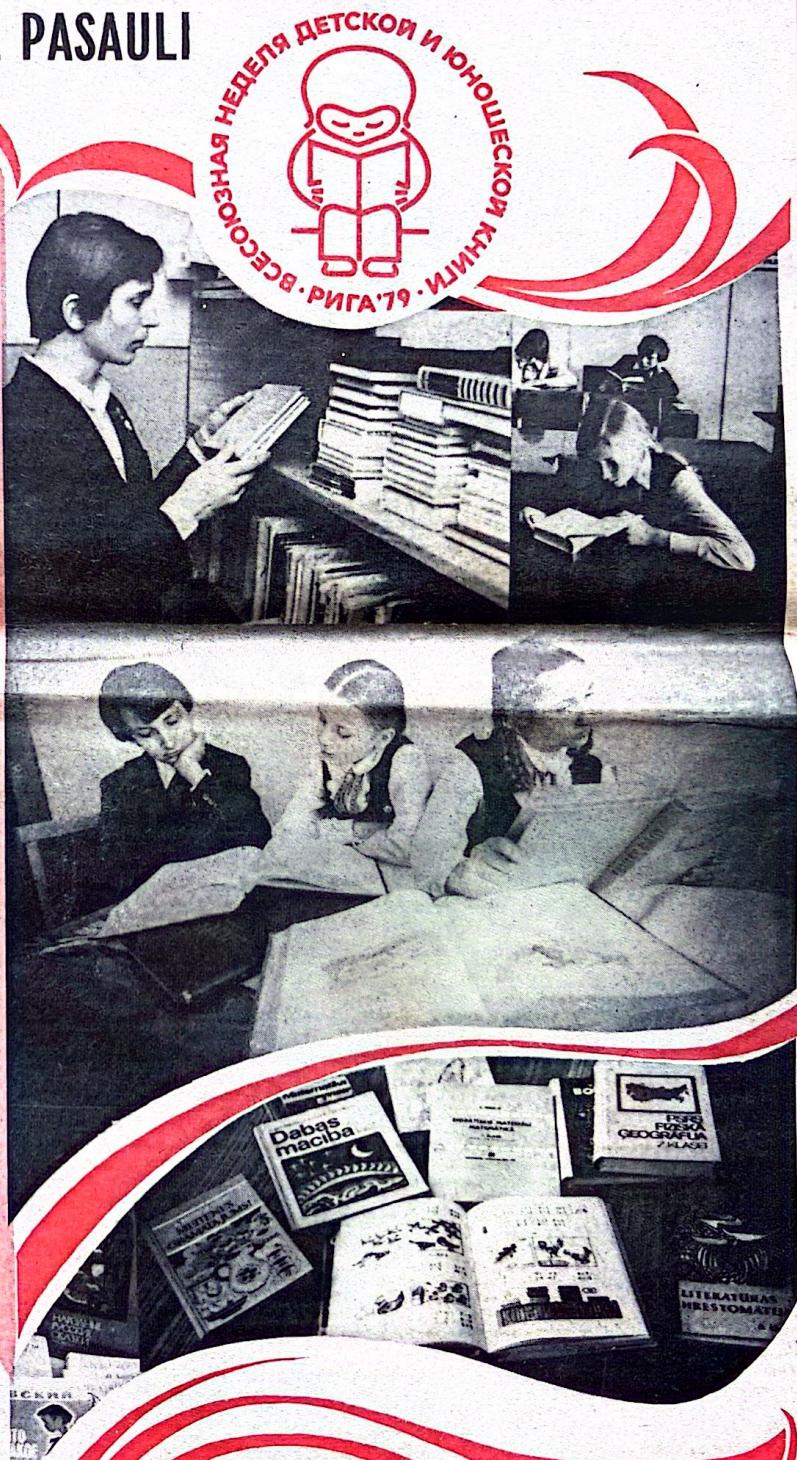
Kāds priekš bērniem būs tīkles ar smailošu stāstu meistarju Anatoliu Alekseju? Kad vīns lasa savus sacerējumus, zālē ūsal nemītīgas smiekļu brāzmas... Tāpat klausītājiem allaž tuvi arī Jakova Akīma dzējoli, Zojas Voskresenskas un citu autoru lastjumi.

Atrākušie skolēni savukārt varēs iepazīties ar mūsu dzējnieku un rakstnieku dailradi. Clemiņiem na mazāk kā mums, mājiniekim, būs patkami pavadīt dažu jautru bridi Valda Luksa, Vitauta Lūdēna, Jāzepa Osmāna, Ojāra Vācieša, Imanta Ziedona literāro varonu un nevaronu sabiedrībā, pasmiesties par slīpku un pārgudurīnieku izdarībām, kas ne vien uzjautina, bet izraisa arī nopletnas pārdomas, liek izdarīt secinājumus.

Kopējos sarkojumos, gājienos un braucienos jūs, jaunie grāmatu miljotāji, iopazīsieties un sadraudzēsieties ar saviem vienādzīiem — viesiem no citām republikām. Vēl draudzīgākus kontaktus nodibinās arī bērniem rakstošie autori. Pēc tam uz tuvīiem un tālām mūsu Dzimtenes nostūriem ceļos draugu vēstules, mūsu republikas autoru darbi arīvien bležāk runās brāltīgo tautu valodās, bet vīnu sacerējumi — latviski.

Un, lūk, tā ir šo grāmatas svētku galvena jēga. Literatūra, draudzīgas tīkšanas, kopīgs darbs un kopēja aptūta — tas viss palīdz dzīlāk un dzīlāk lepāzīt otrās tautas dvesēti, tās ētiskas un estētiskas vērtības, kas izkoptas gadīsimos veltīta kultūrā, tautas tradīcijās. Mūsu Padomju Dzimtenel — daudztautu zemei draudzība ir visstiprākais dzīves izaugsmes pamats. Tikai visi kopā mēs savu valsti varam veidot stipru un skaistu. Un šāja draudzības plaukumā dzīvīgus asinus allaž ralsā arī līkgadējais bērnu grāmatas pavasarīs. Lai tam daudz saules!

LAIMONS PELMANIS

TITUS STIRBU,
moldāvu dzejnieks

ZAĻĀS MĀJAS

Laukos man ir vecītēns —
Apkopj vīna dārzus viņš.

Reiz es dabūju no vīpa
Vīna koku potzariņus.

Iestādīju tos zem loga,
Lai vij augšup stīgu sprogas.

Riesa lapas tie bez stājas —
Nu ir zaja mana māja!

Tagad visiem zēniem došu
Vīna spraudeknīšus možus.

Lai pār mājām stigas klājas,
Lai ir zajas visas mājas!

TITUS STIRBU,
moldāvu dzejnieks

STRĀZDS

Strāza bērns uz zara
Jaut, ko es daru.

— Es, lūk, augu, augu, augu.
Lai tev drīzak būvēt varu
Strāzu būri jauku!

Adzejojis
Laimonis Pēlmānis

Vārds mūsu ciemiņiem — brālīgo republiku rakstniekiem

JAKOVS AKIMS,
krievu dzejnieks

MĀNS BRĀĻUKS MĪŠA

Cik brāļuks Mīša manīgs,
Cik rudi lesarkanīgs!

Un mati ir tam rudi,
Un skropstas ari — rudas,
Un, kad uz vīnu paskatos,
Aiz smiekliem beidzos nost.

Nav viņam dzīve gluda,
Mums grūti galā tikt,
Jo negrib brāļuks rudals
No manis atpalikt.

Kad raudu es par bedu,
Viņš ari kļusi dīc,
Kad steigā putru ēdu,
Viņš braši turas līdz.

Es viņu paglābt protu
No jaunās nelaimes...
Mans rudals mazīš joši,
Un viņu milu es.

Adzejojis
Laimonis Vāczemnieks

KAJUMS
TANGRIKULIJEVS,
turkmēnu dzejnieks

DŽORA

Džoru pievārēja miegs.
Rīt būs lielāks darba prieks.

Pamodās ap dienās vīdu
Un uz skolu lādās līdu.

Bet kur portefells? Kur kas?
Kurpes kur? Kur grāmatas?

Stundas laikā putnu kūti
Kurpes bija aistrā grūti.

Metās skriet. Bet siksna kur?
Bikses rokām jāpietur.

Skolas priekšā iedomājās —
Visi mājas darbi mājas!

... Atrod klasī. Stāj pie tās —
Stundas sen īau beigus...

Adzejojis J. Osmanis

VLADIMIRS PRIHODJKO,
krievu dzejnieks

MAIJA SNIEGS

Baltām pārslām pūkains sniegs
Abeljārķa griežas.
Vai tik bērnu baltais prieks —
Ziemeļa neatgriežas?

Ābeles tur koši zied.
Ais, cik baltais viņš!
Vējš ikkatrā garām let,
Skaita ziedlapinās...

VLADIMIRS PRIHODJKO,
krievu dzejnieks

Laika prognoze

Oktobrī, kad saules skatiens
Arvien vairāk bālet sāk,
Tur, kur siltāls radiators
Kakis snauž vistikamāk.

Kā uz mūriša guj slīmests —
Nokārts lejup astes gais.
Protams, tā ir skaldri zime,
Ka ir sagādāms drīz sals.

Bet, ja kēpas izstiepusi,
Guļ uz gridas kakū cilts,
Tad jau let uzt otru pusī —
Acīm redzot drīz būs silti.

Tātad sniega laikiem salniem
Drīz būs saule jānodzīd.
Pavasarīs nav aiz kalniem —
Kāti laika maiņas jūt!

Bet, ja tā, tad katrā ziņā,
Kāti ir kāki, tas var telkt,
Ka pēc drīšām laikā zīlām
Bledri var pie viņa steigt.

Kakis strādā cauru dienu —
Saules riets val saules leķīts.
Laika birojs vajā vienmēr
Protams, pūstītēlaikās slēgtis.

Adzejojis J. Osmanis

AURELS COKANU,
moldāvu dzejnieks

BEZDELĪGA UN ES

— Klausies, bezdelīga — spārnu švika,
Telc, no kā tavs namiņš, bezdelīga?

— Tas kā tev, no māllem, galsmas ari,
Tajā vienmēr priečīgs pavasaris.

— Klausies, bezdelīga — spārnu švika,
Kā tu būvē māju, bezdelīga?

— Rūpējós kā tu no agra rīta,
Vienmēr steldzīga un dziesmām vita.

— Klausies, bezdelīga — spārnu švika,
Kur tu būvē māju, bezdelīga?

— Tur, kur tavas mājas jumtu jūtu.
Lai pie tevis vienmēr tuvāk būtu!

Adzejojis Laimonis Pēlmānis

MIHA KVILVIDZE,
gruzīnu dzejnieks

GRUZIJAI

Dzimtā zeme, saules apmirdzēta,
Kalni, kurus mūžam sniegi klāj...
Ja es parādziēsi ticēt spētu,
Tad tai jāatrodas Gruzijā.

Kur vien eju, Gruzija man līdzās,
Kur vien guļu, sapni rādīs man:
Vinogas līdz debess malai stīgo,
Mēnesīcas krēslā dziesmas skan.

Kad pie galdaiem sākas dzīres skajās,
Katrās tōsis kā kinžals slīpē ass,
Tā kā vinogas vij cīrtas zajas,
Tā mums vijas teiksmas, pasakas.

Bērni dienas... Dzimtā tēva sēta —
Tas mans miers un ari uztraukums.
Miglas tērpīs vitoli kā svetle
Sargā upi, kura mliegot tumst.

Dzimtene, al, labā, milu tevi,
Tu kā māte — visu vajag spēt.
Tu man vajadzīgos vārdus devi,
Iemācīji dziesmas sacerēt.

Adzejojis Arnoldis Ausīns

Gudrinieka padoms

RAIMS FARHADI, uzbeku rakstnieks

Senos laikos Samarkanda
dzīvoja gudrs vīrs — vārda
Nasredīna. Viņi viņu godāja
un cienīja, jo viņš prata dot
vērtīgu padomus. Tājā pašā
pilsētā dzīvoja ari Badredins —
muļķiks par pēdējo muļķi.
Laikam dumjāku būtu grūti
kaut kur atrast.

Satek reiz Badredins gudro
no Nasredīnu sakā:

— Tev gan labi, visi slave.
Bet par mani smējas. Nesen
kāds prasa: «Badredin, pasa
kā, kāpēc testājas nakts?» Es
sim atbildu: «Tāpēc ka cilvē
kām grības gulēt.» Val tad
tā nav? Laudis klausās un
smējas, gar zemi krīzdam. Pat
bērni smējas. Al, Nasredīn,
gudrākās starp gudrājēm,
sims noslēpuma zintnieki, sa
kā, kā lai es tieku pie gudrī
bas?

— Aizej uz tirgu un nopērc
prātu!

Nauda taču tev ir?

— Ir. Tēva mantojumā at
stāja 30 tangas. Tātad uz tir
gu. Jāsteldzās ātrāk! Tikai pa
saki vēl, uz kurā tirgu lai do
dos? Samarkandā ir daudz tir
gu: gan auglu un sakņu, gan
zirgu un ēzelu tirgu.

— Neesi slinks. Apstāga
visus! Varbūt tev lāmēs?

Tikai labi pakauļējies!
Neizlod visu naudu uzreiz!
Pēc tam tev vajadzēs to ar
prātu tērēt.

Tā ari muļķis Badredins
dzēdādams sojo uz tirgu un

PASAKA

lolo sapnus, cik gudrs un le
vērojams viņš kļūs.

Dun, dārd un šķīnd slave
nais Samarkandas tirgū —
tūkstoš balsis un rindās, un
katrā sava prece.

— Sanāciet! Sanāciet! La
bāk tiepli, melones, halvai!

— Pārdodam arbūzus, pa
kavus, podus un zobenus!

Badredins kļauja par tirgus
rindām un apprasās:

— Vai prātu nepārprādot?

— Prātu? — Tīrgotāji sa
skatās un brīnās. — Re, kāds
jokdarīs, atradies!

— Tey pašām tās mantas
tā pamazāk? Cik tad monētu
sollī par tādi precē?

— Piecas tangas! Ne val
rāk, ne mazāk. — «Pārējās
patāpauļišu,» domā Badredins.

«Pēc tam ar prātu tērēšu.»

— Par plecām tangām nem
pašu salādko arbūzu, — pie
dāvā augļu tīrgotājs. — Pa
klausies, kā gurķst. Apēdīst
un uzreiz kļūsi gudrs.

— Ed patu savu arbūzu, —
attieci Badredins. — Man
prātu vajadzīgs!

Badredins leģierējas podnie
ku rindā un taujā:

— Vai nezināt, kuri pār
prātu?

— Ko? Ko? — tie smēj
un skandina savus podus un
krūzes. — Prātu?

— Pēc labāk šo brīnīšo
krūzi, bet prātu vari alzņem
no savā ēzelā.

Tīrgotī tver pīrcējus aiz ro
kām, aiz halātu stūriem, lieļa

un slavē savas mantas:

— Nem droši! Vislabākie
kausi un podi!

— Bet prātu? Vai tas jums
neatrastos? — Badredins pu
cūkustus noropās kurpīnku
meistarēm.

— Par plecpadsmīt tangām nem
divus zābukus uzreiz! Ko
tu vēl domā? Nebēdz jei pro
jām!

— Pārējām to preci, ko
viņš mēklē. Izvilināsim naudī
nu muļķa Badredinam.

Noklāj blēži greznū paklā
ju, sasēžas rindā, saliek kājas
krusteniski. Saskrullē usas.
Ahmeds svīnigi tur svarus,

Mamets — atsvaru bumbas.
Bet Salamets māj ar roku un
mīlīgā balsti alcīnā:

— El! Sanāciet! Steidzie
—

— Pārējām to preci, ko
prātu? — Badredins sajūsmi
nātās tājā.

— Par ēzelā prātu — pie
cas tangas. Ja dosi desmit, jau
rit busi muļa! Bet par ple
cpadsmīt tangām kļūsi gudrāks
par caru!

— Es nemu! Es pēru! Do
diet vislielāko, visgudrāko
prātu!

Mamets liek abos kausos
vislielākās svaru bumbas.

— Redzi? — Vislielākās
svars! Kur tev lebēt? Dod
trauku! Vislabāk cepurē. Lūk,

— Tūlīt liec galvā! Lai ne
izgūs gaisai! Tikai neizmirsti
samaksāt.

Trīs zagļi, trīs vilīgākie
blēži cienīgi paklāna galvās.

— Tagad gan es būsu
gudrs! Pilna cepurē ar prātu!

— Badredins visiem stāsta
un lāmīgs steldzīs mājup.

— Ar prātu? Tas gan ir ko
vērts!

— Eh, muļķa galvā! — zo
bojas puikas.

— Nu pasaki, cik ir div
reiz divi!

— Lai kam jau trīs! — at
bild Badredins.

— Tēv cepurē caurums!

Droši vien viiss pirkums pa
celām būs izbris.

Izmūkots un nelaimīgs Bad
redins aiziet no Nasredīna un
saka:

— Nei! Dzējēja tavs padoms.

Tikai veltīgi naudu izķiedē.

— Kāpēd veltīgi? — abil
deja gudrākās starp gudrā
jēm. — Tagad, draudzīn, tu
zini, ka prātu nevar tirgu no
pirkt! Tas jāiegūst pašam. Ar
darbu un mācībām.

Tulkojusi Viļja Upmale

Tālruni: redaktoram 464680, atlīdzīgajai sekretārei
464793, skolotājiem 464681, zinātniekiem 464700, spō
dājiem 464719, literārājai noslēpumam 465244, vēstulam 465245, ielīdzī
gājiem 464719, tehniskajai redaktorai un mākslinieciem 464914, «Il
lija» zinātniekiem 464991, korektoram un fotogrāfam 464748.

Latvijas KP Či Izdevniecība Rīgā, Balasta dambī 3, 1 uzsk. Iespiedi. Metiens 62 900 eks. Iespiedi LKP CK Izdevnie
cības tīpogrāfijā, 226081, Rīga, Balasta dambī 3. Ofsetiespleidums.

Latvijas PSRS Republikas Zinātņu
sociālās organizācijas nodaļa.

«Pionieris» Iznāk
divas reizes nedēļā —
otredienās un pliekš Dienās.

Redaktors
AIGARS MISANS

Gudrinieka padoms

RAIMS FARHADI, uzbeku rakstnieks

Senos laikos Samarkandā dzīvoja gudrs vīrs — vārdā Nasredins. Visi viņu godāja un cienīja, jo viņš prata dot vērtīgus padomus. Tājā pašā pilsētā dzīvoja arī Badredins — muļķaks par pēdējo mužķi. Laikam dumjāku būtu grūti kaut kur atrast.

Satiek relz Badredins gudru Nasredinu un saka:

— Tev gan labi, visi slavē. Bet par mani smējas. Nesen kāds prasa: «Badredin, pasaiki, kāpēc iestājas naktī?» Es šim atbildu: «Tāpēc ka cilvēkiem grības gulēt.» Val tad tā nav? Laudis klausās un smējas, gar zemi krizdamī. Pat bērni smējas. Ai, Nasredin, gudrākais starp gudrajiem, simts noslēpumu zintnieki, sakā, kā lai es tieku pie gudrības?

— Aizej uz tirgu un nopērc prātu!

Nauda taču tev ir?

— Ir. Tēvs mantojumā atstāja 30 tangas. Tātad uz tirgu. Jāsteldzas ātrāk! Tikai pasaki vēl, uz kuru tirgu lai dodos? Samarkandā ir daudz tirgu: gan auglu un sakņu, gan zirgu un ēzeļu tirgu.

— Neesi slinks. Apstalgā visus! Varbūt tev lāmēsies?

Tikai labi pakaulējies! Nelzod visu naudu uzreiz! Pēc tam tev vajadzēs to ar prātu tērēt.

Tā arī muļķis Badredins dziedādams sojo uz tirgu un

lolo sapņus, cik gudrs un ievelojoams viņš kļūs.

Dun, dārd un šķīnd slave-nais Samarkandas tirgus — tūkstoš balsis un rindās, un katrā sava prece.

— Sanāclet! Sanāclet! Labākie tepikki, melones, halva! — Pārdodam arbūzus, pakavus, podus un zobenus!

Badredins kļaino pa tirgus rindām un apprasās:

— Val prātu nepārdodat?

— Prātu? — tirgotāji sa-skatas un brīnās. — Re, kāds jokdaris atradies!

— Tev pašam tās mantas tā pamazāk? Cik tad monētu soli par tādu preci?

— Piecas tangas! Ne valrāk, ne mazāk. — «Pārējās pataupišu,» domā Badredins. «Pēc tam ar prātu tērēšu.»

— Par piecām tangām nem pašu saldāko arbūzu, — piedāvā augļu tirgotājs. — Paklausies, kā gurķst. Apēdis! un uzreiz kļūsi gudrs.

— Ed pats savu arbūzu, — atteic Badredins. — Man prāts vajadzīgs.

Badredins leģriežas podnieku rindā un taujā:

— Vai nezināt, kur pārdod prātu?

— Ko? Ko? — tie smēj un skandina savus podus un krūzes. — Prātu?

— Pērc labāk šo brīnišķo krūzi, bet prātu vari aizņemties no sava ēzeja.

Tirgoņi tver pīrcējus aiz rokām, aiz halātu stūriem, lieļa

un slavē savas mantas:

— Nem droši! Vislabākie kausi un podi!

— Bet prātu? Vai tas jums neatrastos? — Badredins pus-čukstus nonprasa kurpniekumēistariem.

— Par piecpadsmit tangām nem divus zābakus uzreiz! Ko tu vēl domā? Nebēdz jel pro-jām!

— Ei! Sanāciet! Steidzle-

— Pārdomsim to preci, ko viņš meklē. Izvillināsim naudu muļķa Badredinam.

Noklāj blēži gremznu paklāju, sasēžas rindā, saliek kājas krusteniski. Saskrullē ūsas. Ahmeds svinīgi tur svarus, Mamets — atsvaru bumbas. Bet Salamets māj ar roku un milīgā balsī aicina:

— Ei! Sanāciet! Steidzle-

— Miļie, cik tad prasāt par prātu? — Badredins sajūsmi-nāts taujā.

— Par ēzeja prātu — plecas tangas. Ja dosi desmit, jau rīt būsi mulla! Bet par piecpadsmit tangām kļūsi gudrāks par caru!

— Es nemu! Es pērkul Do-diet vislielāko, visgudrāko prātu!

Mamets ieliiek abos kausos vislielākās svaru bumbas.

— Redzi? — Vislielākais svars! Kur tev lebērt? Dod trauku! Vislabāk cepurē. Lūk, tā!

— Tūlit liec galvā! Lai ne-izķūp gaisā! Tikai nealzmirsti samaksāt.

Trīs zagļi, trīs viltigākie blēži cienīgi paklana galvas.

— Tagad gan es būšu gudrs! Pilna cepure ar prātu! — Badredins visiem stāsta un laimīgs steidzas mājup.

— Ar prātu? Tas gan ir ko vērti! — smējas kalmiņi.

— Eh, muļķa galva! — zo-bojas puikas.

— Nu pasaki, cik ir div-reiz divi!

— Laikam jau trīs! — atbild Badredins.

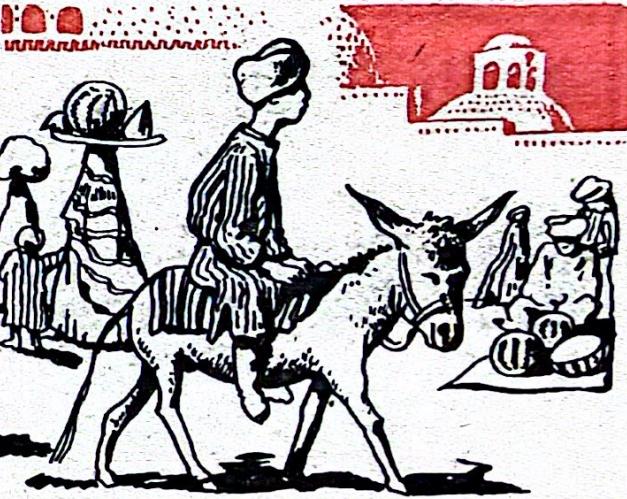
— Tev cepurē caurums! Droši vien viss pīrkums pa ceļam būs izbiris.

Izmūķots un nelaimīgs Bad-redins aiziet pie Nasredina un saka:

— Nelīdzēja tavs padoms. Tikai veltīgi naudu izšķēdu.

— Kāpēc veltīgi? — atbil-deja gudrākais starp gudrājiem. — Tagad, draudzīn, tu zini, ka prātu never tirgū no-pirk! Tas jāiegūst pašam. Ar darbu un mācībām.

Tulkojusi Vija Upmale

Naciet pie halvas un le-denēm! — aicina kārumu pārdevēji.

Jau piekus Badredins, kle-jodams pa Samarkandas tirgu. Jau piekus, sakaunējies no smiekliem un nievām, bet prāta kā nav, tā nav nekur.

To noklausās trīs velklākie zagļi, trīs meistarī blēži — Ahmeds, Mamets un Salamets. Sačukstas, samirkšinās ar acīm un nosprež:

ties! Brinumu liecas! Kam — muļķiba! Kam — prāts! Pār-dodam lēti!

— Val tiešām būšu atrā-dis? — Badredins netic sa-vām ausīm. — Ko jūs pār-dodat?

— Kas kuram vajadzīgs? — slidina Salamets. — Kam — muļķiba? Kam — prāts? Muļķiba, protams, lēta: par veselu maišu — tikai viena tanga!

Redakcija Rīgā, Balasta dambī 3,
PDP, pasta indekss 226081

Tārīni: redaktoram 464690, atbildīgajai sekretārei 464793, skolu nodajai 464015, zinātnes, tehnikas un sporta nodajai 467910, literārajai nodajai 465244, vēstuļu nodajai 464719, tehniskajai redaktorei un mākslinieci 464914, il-lijā zvaigznitei 464991, korektoram un fotografam 464782.

Indekss 68112 JT 11140 Pas. 1089

Газета Центрального Комитета ЛКСМ Латвии и Республиканского совета Всесоюзной пионерской организации им. В. И. Ленина «Пионерис» (на латышском языке). Рига, Латв. ССР.

Izdevējs Latvijas KP CK Izdevniecība Rīgā, Balasta dambī 3, 1 uzsk. Iespiedl. Metiens 62 900 eks. Iespēsts LKP CK Izdevniecības tipogrāfijā, 226081, Rīgā, Balasta dambī 3. Ofset Iespēlēdums.

Redaktors
AIGARS MISĀNS